

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314201223
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5314201223.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, v konaní o zaplatenie 202,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/26/2014-20 zo dňa 20.03.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým návrh na zaplatenie sumy 51,41 eur kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu zamietol, a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo zvyšku **s a** rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 202,70 eur s 0,024 %-ným úrokom z omeškania denne zo sumy 169,74 eur od 04.02.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň návrh na zaplatenie sumy 51,41 eur kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu zamietol, a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Nárok navrhovateľa posudzoval prvostupňový súd podľa § 120 ods. 3 a § 153 ods. 1 O. s. p.

Okresný súd dôvodil tým, že nemal závažné a dôvodné pochybnosti k nesporným tvrdeniam účastníkov konania čo do zaplatenia sumy 202,70 eur s 0,024 %-ným úrokom z omeškania denne zo sumy 169,74 eur od 04.02.2014 do zaplatenia. Ďalej konštatoval, že v nadväznosti na ust. § 153 ods. O. s. p. mal závažné a dôvodné pochybnosti o časti predmetu sporu 51,41 eur kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu, a to napriek tomu, že základ a výška pohľadávky odporcom neboli spochybnené. Okresný súd sa domnieval, že nie je dostatočne skutkovo, matematicky a dôkazmi skonkretizovaný tento nárok a nie je dostatočným spôsobom preukázaný ani právny základ nároku. Navrhovateľ nekonkretizoval, ako dospel k sume 51,41 eur, od ktorého konkrétneho dátumu, pretože sa obmedzil na konštatovanie „odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu“. Podľa okresného súdu nie je súd povinný namiesto navrhovateľa a zvlášť zastúpeného právnym zástupcom zostavovať skutkové tvrdenia, ktorými je potom súd viazaný. V tomto smere podľa okresného súdu nie sú skutkové tvrdenia navrhovateľa preskúmateľné ani z hľadiska skutkového a ani z hľadiska aplikácie zákonného ustanovenia. Preto konštatoval, že navrhovateľ v tejto časti dôkazné bremeno neuniesol.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovení § 142 ods. 2 O. s. p., keďže navrhovateľ mal len čiastočný úspech vo výške 202,70 eur a v rozsahu 51.41 eur bol neúspešný. Preto vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ voči výroku, ktorým súd žalobu zamietol a v nepriznanej časti náhrady trov konania. Poukázal na to, že účastníkovi konania sa

postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu je zrejmé, že návrh navrhovateľa zamietol, pretože mal pochybnosti o časti predmetu sporu, pričom nevyzval navrhovateľa na odstránenie väd návrhu z dôvodu určitosti a zrozumiteľnosti podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Poukázal na to, že v prípadoch neúplných, nezrozumiteľných alebo neurčitých podaní súd obligatórne vyzve účastníkov konania na doplnenie takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady. Ďalej argumentoval tým, že dopĺňa návrh na vydanie platobného rozkazu s ohľadom na dôvody, na základe ktorých súd v časti zamietol návrh navrhovateľa. Poukázal na to, že predmetná úverová zmluva aj napriek tomu, že je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahuje špeciálna právna úprava, primárne najmä zmluvou podľa Obchodného zákonníka. Preto má za to, že úverová zmluva bola uzavretá platne, jej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové a zmluvné podmienky, ktoré obsahujú všetky náležitosti, ktoré mala v danom čase v zmysle predmetných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať. Ďalej navrhovateľ špecifikoval a odôvodňoval jednotlivé časti žalovanej sumy, pričom poukázal na to, že kapitalizovaný úrok z omeškania od 15-teho dňa nasledujúceho po dni, kedy bola predpísaná posledná splátka, do podania návrhu vo výške 51,41 eur pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 9 % bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z uvedených prepočtov mal za to, že navrhovateľ si nárokoval úrok z omeškania v zákonnej výške, a preto tento nárok nemohol zamietnuť len tak, bez toho, aby vyzval navrhovateľa na jeho špecifikáciu. Napokon namietal nepriznanie nároku na náhradu trov konania, keďže má za to, že má nárok na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko kapitalizovaný úrok predstavuje príslušenstvo pohľadávky. Namietal tiež aplikáciu § 142 O. s. p. ako nesprávnu, keďže pomer úspechu navrhovateľa a odporcu nie je totožný a ani približne rovnaký.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutej časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky ku dňu spísania návrhu zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia procesného predpisu potom vyplýva, že odvolací súd musí vždy rešpektovať procesnoprávne vady konania pred súdom prvého stupňa, pokiaľ mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takéto vady musia byť vždy v bezprostrednom vzťahu k možnosti nesprávnosti výsledku konania. Kedy o takúto procesnú vadu ide, je vecou posúdenia konkrétneho prípadu.

Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. O takúto vadu konania ide len vtedy, ak išlo o postup nesprávny (posudzované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom, alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu je zrejmé, že prvostupňový súd mal závažné a dôvodné pochybnosti o časti predmetu sporu 51,41 eur kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu, a to napriek tomu, že základ a výška pohľadávky odporcom neboli spochybnené. Podľa okresného súdu tento nárok nebol dostatočným spôsobom preukázaný skutkovo, matematicky a dôkazmi, nakoľko navrhovateľ nekonkretizoval, ako dospel k sume 51,41 eur, od ktorého dátumu, pretože sa obmedzil na konštatovanie „odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu“. V tejto súvislosti prvostupňový súd poukázal na to, že nie je povinný namiesto navrhovateľa, a osobitne v prípade, že tento je zastúpený právnym zástupcom zostavovať skutkové tvrdenia, ktorými je potom súd viazaný, keďže ide o povinnosť navrhovateľa. Napokon uzavrel, že skutkové tvrdenia navrhovateľa nie sú preskúmateľné ani z hľadiska skutkového a ani z hľadiska aplikácie zákonného ustanovenia. Preto konštatoval, že v

tejto časti neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnymi závermi prvostupňového súdu, nakoľko nepostupoval v zmysle § 43 ods. 1 O. s. p. a nevyzval navrhovateľa na doplnenie žalobného návrhu, resp. na odstránenie väd z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti.

V zmysle ostatne citovaného zákonného ustanovenia, ak sudca alebo zamestnanec súdu dôjde k záveru, že podanie je nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné čo i len v časti žalobného návrhu, uznesením rozhodne o ďalšom postupe podľa toho, či ide o podanie, ktoré by podľa obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, alebo o podanie, ktoré takým návrhom nie je. Obsahom uznesenia, proti ktorému nemožno podať odvolanie, je výzva účastníkovi, ktorý posudzované podanie urobil, aby podanie opravil alebo doplnil. Súčasťou výzvy je aj poučenie o spôsobe, rozsahu a potrebe opravy alebo doplnenia a poučenie o následkoch neopravenia alebo nedoplnenia podania. V prípade podania, ktoré by podľa obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, súd musí účastníka poučiť o možnosti odmietnuť také podanie, a pri ostatných podaniach o tom, že bez opravy a doplnenia sa na také podanie neprihliadne. Občiansky súdny poriadok umožňuje v citovanom ustanovení podanie, ktoré by mohlo byť podľa obsahu návrhom na začatie konania, odmietnuť, ak účastník napriek výzve sudcu alebo povereného zamestnanca podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať. Pre taký postup a rozhodnutie ale musia byť splnené predpoklady ustanovené v ustanovení § 43 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého sudca alebo poverený zamestnanec súdu v uznesení, ktorým vyzve účastníka na doplnenie alebo opravu podania, uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať; v prípade odmietnutia podania musí napokon v odôvodnení svojho uznesenia vysvetliť, ktoré konkrétne vady vytykané žalobcovi neboli opravené a či vady bránili v konaní pokračovať.

Nesprávnym podaním je pritom také podanie, ktoré síce má všetky náležitosti uvedené v zákone, avšak tieto náležitosti alebo niektoré z nich sú uvedené nepresne, neurčite alebo nezrozumiteľne. Podanie je nesprávne i vtedy, ak síce obsahuje presné, určité a zrozumiteľné údaje, avšak je medzi nimi zjavný logický rozpor (napr. vtedy, ak žalobný petit nevychádza z označených rozhodujúcich skutočností, ale z iných, v podaní neuvedených okolností, a nemožno preto vyvodiť, na základe čoho má byť o žalobnom petite rozhodnuté a pod.). Súd je povinný vyzvať (z úradnej povinnosti) účastníka, ktorý urobil neúplné alebo nesprávne podanie, aby vady podania odstránil. Túto povinnosť súd plní vtedy, ak pre tento nedostatok podania nemožno v konaní pokračovať; to platí predovšetkým pri podaniach, ktorými sa začína konanie na súde v prvom stupni, odvolacie konanie alebo konanie pred dovolacím súdom. Záver o tom, či neúplnosť alebo nesprávnosť podania bráni súdu tomu, aby pokračoval v konaní, závisí na okolnostiach konkrétneho prípadu. Uznesenie súdu, ktorým sa robí výzva na odstránenie väd podania, obsahuje okrem formálnych náležitostí rozhodnutia, aj: a/ údaje o tom, v čom je podanie neúplné alebo nesprávne, ktorá jeho podstatná náležitosť chýba a pod. (napr. v označení účastníka), b/ poučenie, ako treba doplnenie alebo opravu podania vykonať (napr. označenie žalovaného treba doplniť o miesto jeho bydliska a pod.); poučenie sa však nemôže týkať hmotného práva, vecnej legitímácie a pod., c/ lehotu na odstránenie väd podania; táto lehota je lehotou sudcovskou (§ 55 O. s. p.), ktorú môže predseda senátu (samosudca) uznesením predĺžiť, a to i dodatočne (po jej uplynutí), nesmie ju však skrátiť, d/ poučenie o tom, že podanie bude odmietnuté, ak podanie nebude včas opravené alebo doplnené. K odmietnutiu podania môže súd pristúpiť len vtedy, ak bol účastník na odstránenie väd podania riadne vyzvaný, ak vady podania napriek výzve neboli odstránené a ak nemožno pre tento nedostatok v konaní pokračovať. Poučovaciu povinnosť súdu uvedenú v § 43 ods. 1 O. s. p. treba odlišovať od všeobecnej poučovacej povinnosti podľa § 5 O. s. p.

Predmetom odvolacieho prieskumu je zamietnutie návrhu v časti predmetu sporu 51,41 eur kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni predpisu poslednej splátky do dňa spísania návrhu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom, keďže skutkové tvrdenia navrhovateľa ohľadne tejto časti nároku sú nepreskúmateľné. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 O. s. p., je rozhodnutie v napadnutej časti predčasné s tým, že prvostupňový súd v prvostupňovom konaní má možnosť postupovať v zmysle § 115a ods. 2, § 156 ods. 3, § 200ea ods. 2 O. s. p., avšak iba v prípade, ak žalobný návrh nevykazuje vady.

Výklad a používanie § 43 ods. 1 a 2 O. s. p. musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd musí vykladať a používať citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Interpretáciou a používaním tohto ustanovenia nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Súd musí súčasne vychádzať z toho, že súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O. s. p.). Občianske súdne konanie sa musí v

každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 O. s. p.). Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. V danom prípade však prvostupňový súd úplne ignoroval riadne použitie § 43 ods. 1 až 3 O. s. p., čím dotknutému účastníkovi, ako bolo už vyššie konštatované, odňal právo konať pred súdom.

Z uvedeného je potom možné uzavrieť, že konanie pred súdom prvého stupňa bolo postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Účastníkovi konania sa odoprelo, resp. znemožnilo uplatnenie procesných práv, preto odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. zrušil, keďže toto porušenie malo dosah aj na právne posúdenie dotknutého žalobného nároku.

Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd bude postupovať v zmysle § 43 ods. 1 a nasl. O. s. p. a odstráni vadu žalobného návrhu v dotknutej časti tak, aby mohol konať o riadnom návrhu. Až následne vydá rozhodnutie, ktoré riadne zdôvodní, vysvetlí, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil, a to nielen vo všeobecnej rovine. Zo záverov nesmie vyplývať jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Z uvedených dôvodov musel odvolací súd prvostupňové rozhodnutie zrušiť v napadnutom rozsahu, vrátane výroku o trovách konania, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.